

Współpraca z rodzicami dziecka

Opracowanie: mgr Małgorzata Jabłońska – Szewców

Właściwe komunikowanie się jest niezmiernie ważne we współpracy szkoły z rodzicami uczniów. Od niego zależy bardzo często stopień zaangażowania rodziców we wszystkie dziedziny życia i działalności szkoły. I chociaż dobre kontakty nie powinny ograniczać się jedynie do organizowania zebrań z rodzicami i przekazywania im informacji o ocenach i postępach dzieci, to wywiadówki i różnego rodzaju zebrania są jednym z najczęstszych sposobów kontaktowania się rodziców z nauczycielami, a od ich organizacji i sposobu prowadzenia zależy w dużej mierze klimat kontaktów szkoła – rodzice.

Okresowe spotkania, zwane popularnie wywiadówkami, jak zresztą wszystkie inne formy spotkań, traktowane są często jako przykry obowiązek. Warto jednak pamiętać, że mogą one być doskonałą okazją do wymiany poglądów, przyjęcia określonych form współpracy i podjęcia konkretnych działań, które w najlepszy sposób służyłyby wspieraniu rozwoju dziecka i rodziny.

Dlaczego rodzice nie lubią wywiadówek?

Zazwyczaj wynika to z nienajlepszych doświadczeń w tym zakresie. Dla większości rodziców dziecko jest częścią ich samych i kiedy słyszą, że źle się uczy lub niewłaściwie zachowuje, czują, że są źle oceniani jako rodzice. W dodatku bardzo rzadko słyszą z ust nauczyciela pozytywne opinie i pochwały – wychowawcy najczęściej skupiają się na wyliczaniu problemów, jakich przysparza im klasa, a spotkanie prowadzą chaotycznie, bez określonego porządku. Nauczyciele wytykają rodzicom, że zbyt mało czasu poświęcają własnym dzieciom, nie kontaktują się ze szkołą i zrzucają na nią odpowiedzialność za wychowanie swoich dzieci. Trudno w tej sytuacji mówić o partnerskich stosunkach.

Warunki prowadzenia spotkań z rodzicami

Ważnym problemem, który często utrudnia komunikowanie się rodziców z nauczycielami i wychowawcami, są warunki i klimat, w jakich odbywają się spotkania w szkole. Podczas wywiadówek wychowawca siada często za profesorskim stołem i tym samym narzuca rodzicom swą nadrzędną rolę. O bardzo ważnych problemach uczniów nauczyciele rozmawiają z rodzicami na korytarzu, wśród dyżurujących nauczycieli i biegających dzieci.

Organizując spotkanie z rodzicami:

- koniecznie zrób coś, aby zmienić salę lekcyjną w miejsce spotkania ludzi dorosłych i równych sobie; ustaw ławki w półkole lub podkowę;
- nie stój centralnie pod tablicą z otwartym dziennikiem w ręce;
- nie siadaj za biurkiem, zejdz z katedry – usiądź obok rodziców albo w środku ich półkola;
- choć na chwilę odłóż dziennik i swoje notatki i popatrz na swoich rozmówców;

- postaraj się znaleźć w szkole oddzielny pokój lub chociaż kącik do rozmów i spotkań z rodzicami – jeżeli chcesz zdobyć ich zaufanie, musisz zorganizować miejsce, gdzie cisza i spokój ułatwią ci stworzenie odpowiedniego klimatu rozmowy.

Warunkiem owocnego współdziałania rodziców uczniów ze szkołą jest przeświadczenie, że kontakty te będą służyć obydwu stronom i nie będą stanowiły zagrożenia dla żadnej z nich, a najlepszym sposobem osiągnięcia tego stanu są prawidłowo prowadzone zebrania z rodzicami.

Jak rozmawiać z rodzicami?

Staraj się poznać rodziców. Będzie to czas dobrze zainwestowany, gdyż poznanie przyniesie korzyści dla obu stron. W przyszłości rodzice mogą okazać się najwartościowszymi współpracownikami.

Rozmawiając z rodzicami, dąż do znalezienia wspólnej płaszczyzny- nie przemawiaj tonem mentorskim ani nie posługuj się żargonem nauczycielskim.

Mówiąc o dziecku skup się na pozytywach. Pochwałami możesz więcej zdziałać niż wytykaniem wad. Wyjaśnij rodzicom, jak mogą się przyczynić do sukcesu dziecka.

Pozwól się wypowiedzieć rodzicom- uważnie ich wysłuchaj.

Poznaj warunki bytowe ucznia- jeśli jest to możliwe, złóż wizytę w jego domu.

Umów się na następne spotkanie. Ważne jest stałe utrzymywanie kontaktu, co świadczy o zainteresowaniu rodziców dzieckiem.

Ściągawka na zebranie

- ✓ Określ starannie i jasno cel zebrania. Powinien on być zrozumiały i konkretny.
- ✓ Zaczynaj od spraw łatwych i prostych do rozwiązania i zastanów się, które punkty są na tyle ważne, że nie można ich pominąć, a które są najtrudniejsze i może się przy nich wywiązać dyskusja.
- ✓ Przygotuj starannie plan spotkania, oceń ile czasu trzeba na każdy punkt.
- ✓ Wyznacz ramy czasowe całego zebrania - najlepiej nie więcej niż 1-1,5 godziny. Jeśli zebranie się przedłuży zrezygnuj z innych punktów i przenieś na inny termin.
- ✓ Możliwie dużo informacji postaraj się przygotować na piśmie i powiel je w odpowiednich ilości egzemplarzy.
- ✓ Przygotuj odpowiednie pomieszczenie, segreguj materiały i wszystko to, co chcesz powiedzieć. Poukładaj je tak, żeby ich nie szukać w czasie zebrania.
- ✓ Na początku przedstaw plan spotkania i sprawdź czy uczestnicy mają do niego uwagi.
- ✓ Upewnij się, czy wszyscy mogą być do końca, jeśli trzeba będzie podejmować decyzje grupowe.
- ✓ Pilnuj dyscypliny dyskusji, jeśli zaistnieje taka potrzeba, to określ delikatnie, ale stanowczo, zasady wypowiedzi.
- ✓ Szanuj czas przybyłych osób. Nie rozgaduj się, unikaj raczej osobistych wymuszeń, sprawiaj wrażenie osoby kompetentnej, zdecydowanej, pełnej racji.
- ✓ Na zakończenie podsumuj spotkanie, podziękuj za przybycie, zapowiedz, datę, godzinę i miejsce następnego spotkania
- ✓ Pamiętaj, że tak jak prowadzisz zebranie, rodzice oceniają jak prowadzisz lekcje. Nic nie stoi na przeszkodzie, by podobnie, jak pisze się konspekty lekcji, zacząć pisać konspekty scenariusza zebrań.